

[Lausten.]

en ny Sensation dernede fra; for Folk har al Grund til at tro dernede, at der er en Sammenhæng mellem de to Ting, selv om man herinde siger, at det ikke er Tilfældet.

Saa skal jeg til den ærede Ordfører for Socialdemokraterne, der lyste efter Støtte fra radikal Side med Hensyn til dette Lovforslag, sige: Ja, vi vil gerne være med til at vedtage dette Lovforslag, og vi vil gerne være med til at gøre alt muligt for at fremme Udstykningen i Danmark, særlig ogsaa i Sønderjylland, fordi vi tror, det er nødvendigt. Men hvad jeg udtalte min Tvivl om, var, om det vilde være heldigt, særlig i de mest ubeboede Egne, at fremme Oprettelsen af store Brug. Jeg har sagt, at det er min Erfaring, at de smaa Brug i Dag staar sig bedre end de store. Og jeg tror, at de, der kender til de sønderjydske Forhold, vil give mig Ret deri, ogsaa den ærede Ordfører for Socialdemokraterne. Men i øvrigt vil vi fra vor Side gøre, hvad vi kan, for at fremme Lovforslaget.

Saa vil jeg gerne sige, at havde Socialdemokraterne tænkt lidt mere over Sagen, den Gang Lovforslaget angaaende Len og Stamhuse var til Behandling her, havde der været mere Rimelighed i det.

Jensen (Aale): Den ærede Ordfører for det radikale Venstre (Lausten) berørte Spørgsmaalet Len og Stamhuse. Jeg er bange for, at jeg, hvis jeg gav mig til at udbyde dette Forhold, vilde udsætte mig for at blive standset af den højtærede Formand. Jeg synes, det Spørgsmaal ligger lidt udenfor, men i øvrigt er vi til enhver Tid villige til at optage en Debat om Sagen. Var vort Forslag blevet gennemført, havde det nu set helt anderledes ud med Hensyn til dette Spørgsmaal, end det gør nu, men ganske vist ikke i den Retning, som den ærede Ordfører antydede.

Den ærede Ordfører for det radikale Venstre maa enten ikke have hørt efter, hvad jeg sagde, eller ogsaa har han misforstaaet mig. Jeg bebrejder ikke den radikale Ordfører, at han ikke vil være med til at støtte Lovforslaget, jeg bebrejder heller ikke det radikale Venstre i al Almindelighed, at Partiet ikke vil være med til at gennemføre Lovforslaget, men det, som jeg bebrejder de Radikale, er, at de stiller saa store Krav ude paa Møderne og i deres Blade om en stærkt forceret Udstykning, men saa, naar vi kommer herind og taler om Vilkaarene for Udstykningen, unddrager os deres Støtte til Gennemførelsen af det Krav, som vi i

Folketinget har stillet om, at man ikke skulde kræve den Tiendedel af, hvad Bygningerne koster, foruden det øvrige, der skal til. Skal der være nogen Mening i den forcerede Udstykning, maa man selvfølgelig ogsaa være med til at lægge Betingelserne saaledes til Rette, at de unge kan komme til, for ellers er den megen Tale jo ikke meget værd.

Det lod til, at den ærede Ordfører for Venstre (Jefsen Christensen) var lidt strengere i sine Krav end Ordføreren for det konservative Folkeparti; det er for Resten ikke noget nyt, at Kravene stilles strengere op af Partiet Venstre end af det konservative Folkeparti i Nutiden. Opfattelserne har ændret sig, men det er der formentlig ikke noget at gøre ved. Maa jeg i denne Forbindelse sige til de to ærede Ordførere, at jeg vil gerne være med til at stille Krav, men de skal være saadan, at de kan fyldestgøres. Vi skal ogsaa have Middelmådighederne, de jævnt dygtige, frem. Jeg maa jo erkende, at i Forhold til den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti blegner jeg ganske, jeg er ikke kommet nær, nær saa højt op paa den sociale Rangstige indenfor Landbostanden som den ærede Ordfører, men jeg er glad ved den Stilling, jeg indtager, og jeg er glad ved, at jeg har kunnet komme igennem. Men jeg har ogsaa lært at forstaa, hvor vanskeligt det er at komme igennem, og derfor vil jeg gerne være med til at gøre det lettere for de unge at komme i Gang. Jeg vil give det ærede Medlem Ret i den Betragtning, at Pengene naturligvis skal laanes alligevel, men hvad vilde den ærede Ordfører for de Konservative sige, hvis jeg optraadte her og krævede et rent og skært Tilskud? Saa vilde det ærede Medlem sikkert være blevet mere forskrækket, end naar Talen er om Laan. Naturligvis vilde det blive lettere for de Folk, der skulde have Brug, om de fik Tilskud, men det kræver vi ikke, de skal blot have Pengene paa rimelige Vilkaar, og den ærede Ordfører maa forstaa, at der er himmelvid Forskel paa, om man skal svare en høj Rente af denne Tiendedel eller ej foruden store Afdrag. Endelig skal jeg sige til den ærede Ordfører for Venstre, at hvis vi er kommet saa vidt indenfor Landbruget, at det er dem, der udfører Arbejdet, der har det bedst, saa er vi egentlig, hvor vi skal være; den, der fremskaffer Værdierne, skal have det bedst, medens den, der vil leve paa andres Bekostning, ikke har Ret til at stille saa store Krav.

Hermed sluttede Forhandlingen.